

І чужому научайтесь,
Свого не чурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07308
434-0237
434-0807
УРСОС: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
BArclay 7-4125
УРСОСО: BArclay 7-5337

РІК LXXIII Ч. 147. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 11-го СЕРПНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 11, 1966 No. 147. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 10-го серпня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

СВЕРДЖУЮТЬ, ЩО ЗАВОРУШЕННЯ В КЛІВ-ЛЕНДІ в червні і в липні цього року організували комуністичні агенти, які є вишколені для такої „праці“. Це стверджено в суді, де переводиться слідство в цій справі. Ці агітатори використали місцевих недоволених людей, з яких також деякі належать до комуністичної партії. У вуличних заворушеннях 18-го липня загинуло 18 осіб, поки був заведений порядок поліцією та 2,000 воїнів Крайової Гвардії. Подібні заворушення на расовому тлі були в Клівленді 23-го і 24-го червня. В суді переслухали в цій справі 40 свідків, між якими були поліцейські агенти, які працювали серед комуністів, як члени комуністичної партії.

АРГЕНТИНСЬКІ ПРОМИСЛОВІ І РІЛЬНИЧІ провідники оборонять військовий режим генерал поручника Хуана Карлоса Онгані. Вони заявляють чужим дипломатам, що Аргентина потребувала цієї безкровної революції, щоб закінчити той економічний і соціальний паралич, який був за влади вибраного президента Артура Іллі, якого скинено 28-го червня ц.р. Військовий переворот планували довший час промислові і рільничі провідники, бо хотіли позбутися здеморалізованого уряду президента Іллі. Вони заявляють, що треба перевести інфляцію валют. Цей крок буде спочатку болючий, але пізніше він принесе користь цій країні. В плані є контролювати робітничі спілки, які є прихильні колишньому диктаторові Перононі. Але промислові кола не вдоволені зі заряджень нового уряду.

УРЯД ДОНОМАГАС ЕСКІМОС переселюватися з Аляски дещо на південь, бо на Алясці немає для них місця. Кільканадцять років тому здавалося, що ескімоси й індіанці на Алясці вининуть, але тепер вони там так множаться, що треба частину з них переселити до інших степів. Федеральне Бюро для індіанських справ влаштувало в Сіатлі, Вашингтон, окремий центр, де навчається ескімосів та індіанців, щоб вони могли користатися з водопроводів та електричних печей, які робити закупів в департаментовій крамниці та як вернутися до мешкання у місті. Ескімоси такі соромливі, що блюкають цілу ніч, бо не сміють запитатися, куди зайти додому.

НІКЕРСОН ЗАЯВЛЯЄ, ЩО РОКЕФЕЛЛЕР хоче цього року купити собі перевізник на становище губернатора Нью Йорку. Юджін Г. Нікерсон є одним із чотирьох кандидатів на номінацію на кандидата на губернатора в цього річних виборах. Він каже, що Рокфеллер має витратити 20,000,000 дол. на вибори. На самі паперові торби має видати аж 500,000 дол., щоб на них були гасла про перевізник Рокфеллера. Республіканський голова Сейтшового Комітету Карл Спек назвав твердження Нікерсона „доносом“ і частою видумкою. Інші кандидати демократів на номінацію є Френк О'Коннор, Френклін Рузвелт молодший і Гарвард Семюел.

МІСЦО ЛЕМБЕРТВІЛІ В НЬО ДЖЕРЗІ вшановує свого колишнього мешканця Джеймса Вільсона Маршалла (1810-1885), який в роках 1817 до 1834 жив у тому місті, і який перший в 1849 році знайшов золото в Каліфорнії в своєму тартаку в траччині на землі. Ця вістка поширилася по всьому світі, і люди рушили по золоту з усіх кінців ЗДА та з чужих держав. Історичне Товариство в Лембертвіллі дістало від католицької церкви дім, в якому жив Маршалл, а Сейт признав фонди на відбудову цього будинку, який стане історичною пам'яткою. В наріжному камені є кусок золота, який Маршалл подарував був цій місцевості під час так званої „золотої гарячки“ в 1849 році.

У СВІТІ

ЗДА ЗАПРОПОНУВАЛИ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В ЖЕНЕВІ, щоб усі великі держави, які мають ядерні дослідні станції, були також відповідальні за вживання ядерної енергії для мирних цілей. Так само ЗДА пропонують, щоб не переводити ядерних експлозій навіть для мирних цілей на території держав, які не мають ядерних дослідних станцій. ЗДА підкреслюють, що дослідження з ядерною енергією для мирних цілей мають бути використані для продукції ядерної зброї. Американський представник на конференції про розроблення в Женеві, де заїдає 17 держав, Фішер заявив, що держави, які самі не мають змоги експериментувати з ядерною енергією, можуть дістати ядерні продукти для невоєнного вжитку від великих держав за ціну меншу, ніж це коштувало би їх випродувати самим.

ГОЛОВА ЦЕНТРАЛЬНОГО УРЯДУ В НІГЕРІ полковник ЯКЕВУ ГОВОН заявив, що його уряд розв'яжеться і в країні буде привернене цивільне правління. Говон запропонував нові закони, які будуть децентралізувати правління в Нігерії. Розпорядки попереднього військового уряду, що його очолював генерал Джонсон Агулі-Пронзі, змалали до повної централізації й у висліді викликали революцію деяких племен проти старшування племена Ібу, з якого походив і самий Пронзі.

В АКЦІ ЧІСТКИ, ЩО ПРОХОДИТЬ У ЧЕРВОНОМУ КИТАІ, вичистили визначного економіста Сун І-фанга, директора Інституту Економіки Академії Наук в Пейпінгу. Партійна газета Джемін Джи Пао обвинувачує І-фанга в пропагуванні буржуазних форм і в критичній партійній пропаганді про комуні, як єдиний засіб поступу.

КОЛИШНІЙ КАНЦЛЕР НІМЕЦЬЧИННИ КОНРАД АДЕНАВЕР вимагає від ЗДА вийти з В'єтнаму і присягати більше уваги Європі. Німецький уряд не коментував цієї заяви колишнього канцлера. Урядові чиновники в Бонні говорять, що підтримка Німецьчиною всіх акцій ЗДА у В'єтнамі загальною. Перед кількома днями Карль-Гюнтер фон Газе заявив, що Німецьчина дає ЗДА всю моральну і політичну підтримку в їх акціях у В'єтнамі. Аденавер говорив про виведення американських військ з В'єтнаму в розмові з кореспондентом „Нью Йорк Таймс-а“ Солдбергером і ця його заява появилася на перших сторінках світової преси.

НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ЛЮДВІГ ЕРГАРД ПОЙДЕ ДО ІНДІ І ПАКІСТАНУ в листопаді цього року. Вже два роки тому індійський уряд запросив німецького канцлера відвідати країну, але дотепер ця візита не здійснилася. В останньому індійсько-совєтському комунікаті з приводу візиту прем'єра Індії Індіри Ганді в Москві сказано про дві Німецьчини з в'язкою, що Західна Німецьчина де-факто признає Східну Німецьчину. Візита Ергарда до Індії поправляє німецько-індійські зв'язки, що в останньому часі погіршилися. До Пакистану поїде Ергард з престижних мотивів з уваги на свої відвізиви в Індії.

ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ БУВ МАНІФЕСТАЦІЄЮ УКРАЇНСЬКИХ ЗМАГАНЬ ДО ВОЇЙ І НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Нью Йорк. — Згідно із повідомленням Канцелярії УККА, розісланим до всієї української преси, у цього річному — восьмому вже від 1959 року — Тижні Поневолених Націй, українська національна спільнота у З'єднаних Державах Америки, об'єднана і репрезентована в системі Українського Конгресового Комітету Америки й одностайно у своїх виступах для справи визволення українського народу, вимовно за маніфестувала перед усім світним народом рідне змагання нездоланого українського народу до національної волі і державної незалежності. Від бережжя до бережжя, на всьому просторі З'єднаних Держав, у всіх стейтах і містах українського теле- і радіопростору, на дискусійних форумах, у клубках преси, окремо даючи важливий матеріал своєю статтею в „Українському Квартальнику“, у його 2-ій книзі (Літо, 1966). Ця стаття, що має наголовок: „Традиційний Тиждень Поневолених Націй — небезпека червоном — надія на свободу“, була видана ще й окремою брошурою, своєчасно поширена на всьому терені Америки. Її отримали сенатори й конгресмени, 550 примірників передано — для розповсюдження й використання — Національному Комітету Тижня Поневолених Націй. Канцелярія Централі УККА провела свою підготовку відзначування цього важливого заходу на місця всі інструкції, інформації, матеріали книжкові й Рекорди Конгресу та всіляку англійську літературу. Ідея Тижня Поневолених Націй, приймається вже також і в країнах поза ЗДА. Українці в Австралії, хоч, щоправда, не мають ще Закону про ТПН — відзначили такий же Тиждень, дуже врочисто.

ПАЛАТА СХВАЛИЛА ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ОХОРОНУ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ

Вашингтон. — Палата Репрезентантів більшістю 259 до 157-ох голосів 9-го серпня прийняла законопроект в справі охорони громадянських прав. Це сталося після 12-денної заважкої дискусії, під час якої дещо „розводнені“ урядові проєкти, чим уможливлено його прийняття поважною більшістю. Але в політичних колах передбачають, що в Сенаті навіть цей злагоджений проєкт натрапить на поважні труднощі, бо республіканські сенатори є проти того пункту в урядовій пропозиції, який

На Оселі ім. Ольжича відбудуться Високошкільні Дні „Зарева“

Лігтон, Па. — З рамени Крайового Проводу Об'єднання Українських Академічних Товариств „Зарево“ відбудуться в цьому році в днях 13-14 серпня на Оселі ім. Ольжича в Лігтоні з черги Другі Високошкільні Дні, загальною темою яких буде „Україна сьогодні“. Подібно, як і попереднього року, програма Високошкільних Днів вклучає ряд доповідей з різних ділянок українознавства. На доповідачів запрошено відомих знавців сучасного

В Австралії відбувся перепис населення

Сідней. — В Австралії відбувся перепис населення. Вислід перепису буде проголошено згодом. В формулярах перепису не було рубрики про національність, тільки про державну приналежність. Українці, які мають австралійське громадянство, могли заманіфестувати своє українство вповненням рубрик про місце

Президент заявляє, що повітряні втрати у В'єтнамі менші, ніж можна було передбачити

Вашингтон. — Президент Джонсон заявив на пресовій конференції в Білому Домі, що американські втрати в повітрі менші, ніж це передбачували, і він не бачить ніяких ознак, щоб становище американської армії у В'єтнамі погіршилося. Ці заяви Президента відносились до останніх подій у В'єтнамі, де в понеділок ворожа артилерія зістрелила 10 американських літаків. Президент також заперечив вістки, які мали б прийти із Сайгону, що при теперішній акції війни у В'єтнамі затягнеться ще на вісім років. Президент поклався на дискусію з секретарем оборони МекНамаром, який заявив, що він не бачив ніякого рапорту із Сайгону, що говорив би про розтаження в'єтнамської війни на вісім років. Сенатор Менедфілд висловив думку, що ініціатива азій-

Кількість комуністичних збройних сил у Південному В'єтнамі збільшилася до 282,000 воїнів

Сайгон. — Згідно із даними американської розвідки, кількість ворожого війська в Південному В'єтнамі — комуністичних партизанів чи т. зв. в'єтконгу і північно-в'єтнамських воїнів збільшилася видатно останнім часом і досягла числа 282,000. Ця кількість перевищує на 52,000 подібну оцінку, зроблену в січні цього року військовою розвідкою ЗДА, і на 11,000 воїнів таку ж оцінку, зроблену 1 липня цього року. Не зменшили кількості ворожих сил ні військової операції збройних сил ЗДА, південного В'єтнаму і їхніх со-

ЗДА фортифікують свою амбасад у Москві

Москва. — В будинку і приміщеннях амбасад З'єднаних Держав Америки у Москві відбуваються тепер роботи над інсталяцією нових сталевих двоцалевих дверей в усіх входах до амбасад, як також залізних ґрат на усіх вікнах в долішніх поверхках будинку. На вищих поверхках вікна будуть охоронювані залізними сітками. Забезпечено також сталевими плитами вікно, що служить для перевозу персоналу і заінстальована назовні дев'ятиповерхового будинку. Реконструкцію будинку переводять члени спеціальної військової команди, прислані до Москви із ЗДА. Здійснюється усі ці роботи для охорони перед еventуальними ворожими до ЗДА демонстраціями і заворушеннями, що можуть виникнути у зв'язку з війною у В'єт-

ПРОФЕСОР В. ПЕТРИШІН БУДЕ ВИКЛАДАТИ НА СПЕЦІАЛЬНОМУ КУРСІ

Шикаго. — Д-р Володимир Петришин, професор математики в Шикагському Університеті запрошений викладати на спеціальному курсі, що його влаштує Інститут Технологій стейту Джорджія у вересні цього року. Курс призначений для вчених і інженерів, які працюють в наукових дослідних інститутах, де їхня праця вимагає удосконаленого знання вищої математики.

НА МІСЦІ ТРАГІЧНОЇ КАТАСТРОФИ

Біля міста Фолле Сіті у Небрасі розірвався в повітрі, вилетівши якоїс внутрішньої експлозії, джетовий літак легуєської лінії Браніфлє. Усі пасажери і члени залоги — 42 осіб — загинули. На фото: горять рештки літака на місці його упадку.

Астронавти Джеміні 11 планують здобути нові рекорди

Кейп Кеннеді, Флориди. — Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація випрацює план лєту астронавтів Джеміні 11, який має початися 9-го вересня цього року, і залога якого має складатися з командора Чарлаза Конрада молодшого та підкомандора Річарда Ф. Гордона молодшого. Астронавти мають здобути кілька рекордів, між ними має бути рекорд висоти, бо Джеміні 11 має злетіти на висоту 862-ох миль та проникнути нижчу зону пояса Ван Аллена, де діє радіація, щоб можна було зміряти силу радіації та зробити фотоземлі і змари з тієї висоти. Джеміні 11 буде на цій висоті тільки під час двох облітів докола Землі, а після того він знизиться до 185 миль. Джеміні 11 має кружляти докола Землі три

Збірник статей Івана Франка про соціалізм і марксизм появилася у видавництві „Пролог“

Нью Йорк. — У Видавничому Дослідному і Видавничому Об'єднанні „Пролог“ появилася, як 17-а книжка його Суспільно-Політичної Бібліотеки, п. н. „Іван Франко про соціалізм і марксизм“ збірник рецензій і статей Івана Франка, друкованих ним в 1897-1906 роках на тему соціалізму та марксизму. У збірнику вміщено сім праць Івана Франка, в яких він висловлює свої погляди на соціалізм і свос критичне, а то й негативне ставлення до „соціал-демократичних“ ідей і догм, пропагованих Марксом й Енгельсом, переба ч а ю ч и в ж е т о д і, в 1903 році, що комуністична „держава Маркса й Енгельса“ стане „вельчезною народною тюрмою“ та що „оброблена нірмієна програма державного соціалізму аж надто часто пахне державним деспотизмом“. Крім п'яти перших статей, зв'язаних безпосередньо з темою соціалізму і марксизму, в тому таких важливих для розуміння Франкового світогляду, як „Соціалізм і соціал-демократизм“, „Народники і марксисти“ та особливо ж стаття „До історії соціалі-

В Шикаго помер Святослав Левицький

Шикаго. — У вівторок 9 серпня ц.р. помер тут на 50-му році життя, по довгий і важкій недугі, відомий український націоналістичний діяч Святослав Левицький (Святин). Син видатного українського педагога, в професора бережанської гімназії Василя Левицького, померлого в большевицькій тюрмі в Москві, і брат знаменитого українського публіциста і соствознавця Бориса Левицького. Покійний уже з молодих літ вклучився в націоналістичний рух у За-

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УКРАЇНКИ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Оттава, Канада. — Національна Рада Жінок Канади вислала десять делегаток на конференцію Міжнародної Ради Жінок. Конференція Міжнародної Ради відбувається щотири роки. Тим разом відбулася у Тегерані, Іран, в днях від 14-го до 26-го травня. Канадську делегацію очолювала пані Г. Г. Стін з Ванкуверу. Темою конференції було „Старинні вартості в модерному житті“. Серед делегаток знаходились і українки Г. П. Токарєк, що є головою Союзу Українок Канади, Р. Гавриш та П. А. Миськів з Едмонтоном. Від Союзу Українок Америки в цій Конференції брала участь голова цього Союзу пані Стефанія Пушкар.

ВИКОНУВАННЯ ПРАЦЬ НАД БУДОВОЮ УКРАЇНСЬКОЇ КАТЕДРИ.

Буенос Айрес. (М. Д.) — Проводяться заходи для виконання Українсько-католицької Катедри в Буенос Айресі. Відбуваються вони під особистим наглядом Владки Андрія Сапелюка. За його починком замовлено мозаїковий за п'єрестольний Образ Матері Божої, що його виконав відомий артист-малюар Борис Крюків, — а тепер йде праця над спорудженням світляних пауків, інстальованих в н у т р і ш н ь о м освітлення та прикра. Мармуровий престіл замовлено в Італії і є вже вістки, що вже привезено до Буенос Айреса. Путь також старання для набуття площі та дому, які з одної сторони сусідують з площею Катедри.

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$5.

Передплата: На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25; на три місяці \$4.00. Для членів УНСОУ, членів ІУЖО — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Свобода".

Статті підписані їх авторами, не muszą відповідати становищу редакції.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Не демократія — а бюрократія

Минулою тижня відбулася в Москві сесія Верховного Совету СРСР сьомого скликання, що його часто називають деякі закордонні журналісти совєтським парламентом. В останніх виборах до Верховного Совету і Совєтського Союзу взяло участь понад 143 мільйон громадян СРСР, «збравши» депутатів, що творять склад цього «парламенту». До Совету Союзу обрано 787 депутатів, до Совету Національностей — по 32 депутати від кожної союзної республіки. Вже сама система, яку визначас конституція СРСР, вказує, що цим виборам бракує найголовнішої прикмети всякого роду виборів — демократії. До виборів допущено було лише кандидатів, призначених комуністичною партією. Значить, нарід, який мав би виявити ініціативу при виборах, не мав ніякого впливу на підбір кандидатів у депутати. Тожки і самий вислід виборів вказує на їх односторонність, бо за урядовим повідомленням 89.9 виборців голосували за поданих партією кандидатів.

У такій ситуації совєтський «парламент» — нічим іншим, як збіговщцем делегованих партією її довірених прислужників. Тож і сама його сесія мала жалюгідний вигляд. На сцену, де місця для президії, виходили партійні керівники і диктували наперед виготовлені й зредоговані постанови, а так звані депутатами доводилося, тільки піднесенням рук і оплесками схвалювати ті постанови. Очевидно, ніхто з депутатів не відважився поставити під сумнів якусь постанову або навіть пропонувати вислати її. Все проходило у такій «сідності й одностійності», що виглядало радше на забаву в демократію.

А проте совєтська преса дуже поважно звітує про сесію Верховного Совету. «Радянська Україна» пише про «повноту народоправ'я» у зв'язку з цією сесією. Що означає слово «народоправ'я» для редакції цієї газети — важко вирішити. Якщо навіть теоретично згодитися, що вибрати депутата, нехай з одного списку і нехай ставленці комуністичної партії, с народними обранцями, тоді вони мусіли б самі намітити ті чи інші постанови, їх дискутувати й затверджувати. Це напевно єдиний у світі парламент, сесія якого тривас всього кілька днів і депутати збираються лише на те, щоб притакувати партійним керівникам. Проте і сам перебіг сесії, як його описує совєтська преса, вказує, що депутатам дозволено лише притакувати. Ось як виглядає вибір голови Верховного Совету, чи — як називас його деяка частина західної преси — президента СРСР. На трибуну виходить секретар комуністичної партії і заявляє, що з доручення Центрального Комітету він вносить пропозицію вибрати на голову Совету таку й таку персону. Депутати плескають, і так односторонньо вибирають «президента». Така заборіканість в найвищій установі держави вказує на те, що вся система совєтського режиму побудована на брехні і фальші.

«Радянська Україна» пише, що «в роботі нинішньої сесії знайшла свій вияв повнота народоправ'я». Де в цій фразі місце для народоправ'я? Сама газета стверджує, що нову Президію і нову Раду Міністрів вибрано з доручення партії. Партія вирішує про склад Президії Верховного Совету й уряду, і партія вирішує, хто має бути депутатом на сесії, що «в імені народу» ці рішення партії схвалює. Це — країна форма бюрократії та це й бюрократія тоталітарної системи, де громадяннини не дано найменшого права на власну думку. І лише глазуванням з громадянських прав, звичайних у усіх демократичних суспільствах, вклядають слова редакційної статті в «Радянській Україні» про те, що «сила совєтської держави в тому, що вона в усіх своїй діяльності спирається на свідому й активну участь мільйонів трудящих в управлінні країною».

Сама сесія Верховного Совету СРСР вказує на те, що народні Совєтського Союзу не мають ніякого впливу на управління країною. Партія диктує та це й заявляє, що все, що вона диктує — для добра народу. Проте, це згідне з партійною догматикою, яка стверджує, що все партійне — народне, бо партія «репрезентує народ». Добре закликає нас до цієї партійної «народності» польський сатирик Лец, кажучи, що в комуністи всі громадянини п'ють шампанське устами... партійних вождів. Так виглядає і совєтське народоправство: партійні вожди встановлюють бюрократію та це й заявляють, що роблять це вони за згодою народу і в імені народу.

Наталія Ішук

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Об'єднані Нації не представляють собою суцільної одиниці з встановленими поглядами, в якій би то не було ділянок. Статут чи «чартер» ОН з його шляхетними, гуманними принципами — це немов велика парасола, що має охороняти членів цієї світової організації від болю, не раз смертоносних променів жаріючої над ними дійсності. Деякі члени ОН с немов речниками тих засад статуту, бо їхня політика справедливого миру і особисті свободи не розходяться в основному з засадами статуту ОН. Це — здебільша країни вільного світу, Західної гемісфери. Деякі ж члени ОН вживають принципів «чартеру» як буфаторії, нетривкої фасади, повної чепурних прикрас у вигляді гасел свободи, людських прав, миру. Політика ж їхня йде цілковито врозрід із голешеними в статуті ОН гаслами. Це — голівно країни комуністичного блоку. Крім того, с це в ОН група новостворених, звичайно т. зв. «неутральных країн», що с неначе неформальною шеплямою, яка перехляється в ту сторону, що надається впливовішою і може дати більше матеріальної допомоги.

Головні політичні рішення приймаються на Генеральній Асамблеї ОН, де не раз доходить до зіткнень між поодинокими блоками. Ця повна принципова розбіжність окремих груп і країн робить безпідставним всяке узагальнене твердження, виражене апріорі — за чи проти ОН. Природним і самозрозумілим для української спільноти с відраху протесту проти існуючого стану ОН, коли брати під увагу своєрідні політичні привілеї, зв'язані з членством в ОН, що прислуговують нарівні з іншими й комуністичним країнам, і те, що ОН не раз стає форумом для комуністичної пропаганди.

Однак, с в ОН і інші аспекти, дуже некорисні в своїй структурі для всякого тоталітарного режиму, і ті аспекти нам треба пізнати; що більше, нам треба знаходити точки зацепу з тими ділянками праці ОН, що мають за свою передумову свободні, дійсно демократичні принципи учасників її. Це — суспільна сторона праці ОН, що представлена в ряді агенцій і має свої осідки по різних країнах світу. Вони с неначе варстатом праці ОН, вони виявляють потреби та недостатки в різних країнах, встановлюють методи й засоби допомоги в суспільних, освітніх, мешканевих та інших проблемах і, після рішення на Генеральній Асамблеї, проводять цю допомогу в життя.

Кожна з країн членів ОН має своє представництво в даній комісії чи агенції. Тож с там і представники совєтського блоку. Однак, засада праці агенцій не дає змоги цьому блоку в глибоше проникнути в їхню працю, голівно через співпрацю цих агенцій з недержавними організаціями різних країн, т. зв. НГО, які, як знаємо, можуть діяти лише в системах демократії чи

монархії, а не в тоталітарних країнах, що ними с через їхній режим країни совєтського блоку. Адже під комуністичним режимом не сміє бути організацій, не контрольованих державою. Праця агенцій ОН відбувається двома шляхами: через їхній зв'язок з місцевими організаціями — допомогними, освітніми, економічними чи судо жіночими або ж через зв'язок з міжнародними організаціями, через їхніх відпоручників. Місцеві компетентні чинники завжди найкраще зорієнтовані в можливостях й потребах окремих країн, тому їхня співпраця для успіху акції необхідна.

Для ознайомлення з агенціями ОН подасмо тут їхні місця осідку: ЮНЕСКО — науково-дослідна і культурна організація ОН, осідок її в Парижі і в Бангкоку (Тайланд); ЮНІСЕФ — Дітячий Фонд Об'єднаних Націй; ЕКОСОК — Економічна і Суспільна рада в Женеві; ЛО — Міжнародна Організація Праці в Женеві; ФАО — Харчова і Хліборобська Організація в Парижі, Римі, Кенії (Африка); Комісія Статусу Жінки в Тегерані; Комісія Прав Людини в Женеві; Комісія Популяризації в Нью Йорку; Агенція Домашньої Економіки, Будівництва і планування в Нью Йорку; Комісія запобігання злочинам і трактування злочинів у Стокгольмі; Комісія запобігання дискримінації і охорони меншостей в Женеві; Комісія Справ Африки в Кенії; Комісія Справ Азії і Далекого Сходу в Новій Зеландії; Комісія Справ Латинської Америки в Мехіко.

Щоб з'ясувати собі, в якій спосіб проходить праця агенцій ОН, візьмемо за приклад Міжнародну Жіночу Раду. Це найстарша міжнародна жіноча центральна (засн. 1888 р.), що має тепер свій осідок в Парижі. Її членство складається з Жіночих Національних Рад різних країн із застереженням, що державу країну може репрезентувати тільки одна Національна Рада. Натомість немає там представниць із країн совєтського блоку, бо статут МЖР дармащо держить предствництва державних націй, свідомий того, що там не може бути свobodного гуртування.

МЖР у співпраці з ОН старастарє впливати на покращення віднощних законів у поодиноких країнах. Робити вона це голівно через своїх членів, Національну Раду кожної країни. Дальшою ділянкою її праці с допомога у здійсненні впливів агенцій ОН, що без прихильного місцевого чинника не могли б увійти в життя. А третя ділянка її праці йде по лінії завдань ОН з жіночої точки зору. Всі закони й розпорядження, що стосуються правничого чи економічного стану жінки, блокує в глибоше проникнути в їхню працю, голівно через співпрацю цих агенцій з недержавними організаціями різних країн, т. зв. НГО, які, як знаємо, можуть діяти лише в системах демократії чи

кож загальна і коротка дефініція не була, то я все так само переконаний, що вона була, по крайній мірі настільки ясна, що не мож із неї було обвивати соціалізм у який шкідливій тенденції. Тим часом пан прокуратор з актів оскарження береться судити не тільки, якоби негальний спосіб, яким старастарє ширити свої переконання, але в кількох случаях називас соціалізм «згубним» і «спеціально о мені каже, що я вже 1876 року „писесьонк згубнемі засадами комуністув».

«На се я мушу передовсім відповісти, що теорія соціалізму, яко теорія економічна, ніяким способом не може бути предметом урядово-судових анатемізацій. Яко теорія економічна вона належить перед учену критику економістів... Пан прокуратор мусить мати свій приватний погляд на сю теорію. Але ніяким способом пан прокуратор, чи там с. к. прокураторія не сміє той свій прихильний, суб'єктивний погляд робити основою судового урядування. Ми живемо в державі конституційній, ми вільні жителі вільного краю і яко такі можемо мати переконання, які нам хочеться, і ніяка судова, ані адміністративна власть не має права екс офіцію кидати анатему на сеї, або другий керунок політичний, або науковий. Я отже мушу передовсім застерегти себе против сего негального поступовання с. к. прокураторії».

Після оскаржувальної промови прокуратора промовляли підсудні. Немас текету промови І. Франка, бо ніхто її в цілості не записав. Д-р Іван Куровець,

В. Кедроський

„СУД НАД УКРАЇНЦЯМИ В ЧИТІ“

Український військовий рух на Далекому Сході та в Сибіру досяг таких розмірів, що командував союзних військ на Далекому Сході генерал Жален дозволив українцям сформувати свій корпус у кількості 40 тисяч воїнів. Але існування кількох ворогуючих між собою російських урядів на Далекому Сході та в Сибіру й часті зміни влади не дали можливості українцям здійснити свої наміри. А остаточно перешидили цьому заборона Головного Штабу Франції творити український корпус і пізніше — відкликання чужинських військ.

У читинському судовому процесі звертас на себе увагу те, що комуністична влада судила українців передусім за те, що вони намагалися організувати своє політичне, культурне та військове життя на національних основах.

Але не краще ставлявся до українців і білі російські центральні — єдиноєдлімці.

В той час, як українські військові з'єднання биліся в складі російської армії адмірала Колчака за «Учредительное Собрание», тзфри

ті й дуже великі, залежно від того, наскільки вони використовували впливи, знайомства і право натиску, що його має громадський чинник. Наприклад, Комісія Прав Людини, що готується до визначення свого 20-ліття в 1968 р., вже тепер дістала певні суттєві від МЖРади, як цей Міжнародний Рік Прав Людини провести.

Та найціннішою с співпраця МЖРади з агенціями ОН. Тут можна згадати Харчова — Хліборобську Організацію, що дбас про забезпечення людности харчами, та Міжнародну Організацію Праці (ЛО), що займається справою затримання та умовами праці. Однак, найбільше зацікавлена МЖРада у виховно-освітній праці ОН. Тут вона співпрацює з ЮНЕСКО, виховно-освітньою центральною ОН і зі спорідненою з нею ЮНІСЕФ, що дбас про умови життя, розвитку й освітні дитини. Тут Національній Раді взяли на себе дуже важливу роллю в світовій кампанії боротьби проти неграмотности, успіх якої влязано за перший крок для всякого поступу. Окреме питання, яким займається МЖРада, с підготовка вчителівських кадрів для початковою ступеня навчання. В обсяг її діяльності входить також фаховий вишкіл сільськогосподарських працівників та ремісників у новостворених державах.

В загальному завданням Міжнародної Жіночої Ради використовувати осяги і дозвіл жіноцтва країн із добре розвиненою освітою і передавати їх жіноцтву новостворених країн, беручи під увагу їх специфічні умови. Це збігається з засягом праці й завданнями Об'єднаних Націй. Як ОН використовувас це, подасмо в черговій статті.

ІІ

ли цілі полки, вперше в Самарському фронті в 1919 році був український полк імені Гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, односточно в Петроградському був розформований записний кур'єр того полку, три чому нозаків і в'язень, а старшин ув'язнено 22-го червня 1919 р. у Златоусті був розформований Ново-Запорозький Кур'єр, утворений на підставі закону Тимчасового Сибірського уряду з 22 липня 1918 року.

Отже, російські центральні, хоч і різних політичних поглядів, спільно бороліся проти українського національного відродження. І це підтверджують матеріали, що їх подас у своїй брошурі І. Світ.

Тому не мають ніякого ґрунту під собою сподіванки на те, що з москалями українці можуть домовитися, щоб досягнути свої національно-державні права. Українська Держава може постати лише з нашої організованости, нашої національної волі й довгої, але дуже завзятої боротьби за здійснення тих ідеалів, які накреслено в Третьюму та Четвертому Універсалах Центральної Ради, а також в акті злуки всіх українських земель, запроклятованому в Києві 22 січня 1919 року.

І. Світ докладно описав читинський процес, подаючи не тільки акт обвинувачення й судовий вирок, а також ті обставини, в яких розвивався український національний рух на Далекому Сході і в Сибіру. Це підказує нам потребу дослідити український національний рух, що стійкишо розвивався на всіх просторах колишньої російської імперії, а разом з тим боротьбу проти нього всіх московських політичних угруповань, які в цій боротьбі творили єдиний протиукраїнський фронт. Тому нам на еміграції треба, нарешті, припинити міжусобицю і організувати єдиний національно-державницький фронт. Нам треба ясно усвідомити, що московська політична група, яка пробувала б з нами загравати, завжди матиме лише свої власні інтереси.

І. Світ у своїй брошурі пише: «Цікава й змістовна була (на судовому процесі — В. К.) заява В. Кийовича. Він зробив аналіз ідеології цілого українського руху, навів багато історичних фактів і на закінчення заявив: „Мене не можна обвинувачувати в тому, що я українське, як не можна обвинувачувати москвина в тому, що він москаль“. П. Горючий читав свою заяву з писаного тексту».

Не зважаючи на заходи більшовиків організувати великий судовий процес проти українців у Сибіру, для чого було арештовано біля 200 українців, на суд поставлено 14-го січня 1924 року 24 особи і з них засуджено 14.

Судили їх за боротьбу проти російського імперіалізму.

Цітуючи епогади М. Пирогова, І. Світ пише: «Мос-

Ярослав Курдюк

ТИХА ВІЙНА ЗА ЗОЛОТО

У зв'язку з недавною поїзкою сенатора Роберта Кеанеда до Республіки Південної Африки частина американської преси зчинила великий галас. Почалося, звичайно, з неперервної критики тамошнього «блокадистського уряду», що його очолює прем'єр Ферура. «Ліберальна» преса вдарилася у дзвін тривоги, мовляв, які страхиття переживас тамтешнє чорне населення. Проте, ніхто при цьому не згадав, що на півдні ЗДА біле населення живе також своїм окремим життям, і що стандарти чорного населення у Республіці Південної Африки найвищий на всьому континенті; що чорне населення мас в тій республіці свої високі школи, а до середніх і нижчого типу шкіл ходить 90% мурицьких дітей; що провінція Трансканія із своєю тримільйонною людністю одержала два роки тому повну автономію і що інші племена тієї країни після відповідної підготовки так само мають дістати самоуправу й в майбутньому творитимуть «об'єднані держави Африки».

Республіка Південної Африки відома із свого просто неукного багатства. Вона, хоч і має лише 6% населення і 7% території цілої Африки, продукує більш, як половину всього того, що продукує решта Чорного континенту. Із своїм 17-мільйонним населенням вона мас втрос більше телефонів, вдвос більше залізничних і асфальтових шляхів і продукує вдвос більше електрики та видобуvas вдвос більше вугілля, як всі розом узяті держави Африки. Але найцінніші її продукти — це золото, якого вона видобуvas 70% видобутку західного світу, і діаманти, у видобуванні яких вона вишла на перше місце в світі.

Вартість валюти кожної держави визначається кількістю золотого запасу, що його вона має у спосому постійної у відношенні до кількості паперових грошей в обігу. Перед другою світовою війною відношення паперових грошей до золота у Великобританії становило 40%. Тепер воно спало до 15% із наявного тенденцією до дальшого обнижжування. І це, як пояснюють економісти, с причиною, що захисту вартість фунта, а також посередньо вартість світової валюти.

У ЗДА, за оцінкою фахівців, справа стоїть куди краще, хоч кожний громадянин бачить, як досі «непорухливий» долар починає микатися. Період повної стабільности валюти тривав у ЗДА 30 років (1902 - 1933), коли унція золота мала незмінну ціну 20.67 долара. Від 1934 року на основі окремого міжнародного домовлення устійнено вартість унції золота на 35 доларів.

Як пише проф. В. Бушаа у своєму економічному огляді в журналі «Савт Ефрекен» — на останньому засіданні Міжнародного Монетарного Фонду представники новостворених та економічно бідніших держав вимагали «розморозити» монополізовану вартість золота, і з 35 доларів, за унцію піднести її до 55 або й більше. Очевидно, що таке «розморозження» може принести користь в першу чергу тим державам, які його найбільше довідуват. І звідси — замасковане посягання по це золото всіма можливими засобами і впливами, починаючи від найбільш прихильних, аж до крайньо ворожих. А найкрайнім виявом цього була комуністична спроба повалити в Південній Африці існуючу владу, щоб з доповнення на стор. 3-ій

квалі надавала великого значення українському рухові й хотіла його ліквідувати відразу. Згідно з тим розпорядженням, після приходу червоної армії через 3-4 тижні почалися арешти українців навіть раніш, ніж старшин білої армії або урядовців».

Отже, Москва завжди впажала українців голівними ворогами російського імперіалізму.

(Кінець)

ЛУКА ЛУЦІВ
ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(50)

І Щасний-Сельський признає, що він з переконання соціаліст, однак соціалістичних ідей не ширив. До жадного тайного товариства не належав. При закінченні переслухання Щасного-Сельського Павлик і Франко вилесли, що місце з листа Драгоманова до О. Терлецького треба розуміти так, що, на випадок заарештування редакторів «Друга», цей часопис міг би упасти, і тоді працю мали б продовжувати віденчуки». (Драгоманов писав: «Львов'яни перелякалися, і тепер черга на вас, віденчуків»: О. Терлецький працював у Відні в університетській бібліотеці).

Акад. Студинський писав свою студію на основі урядових актів, що збереглися в суді, при О. Терлецьким він міг ще покористуватися записами підсудного, зробленими зараз після того, як опинився на волі. О. Терлецький промовляв у суді так:

«Я сще в слідстві сказав був, що я з переконання соціаліст, і коротенькими словами дав був дефініцію соціалізму, як я його розумію. Яка б там одна-

тоді учень 6-ої гімн. класи, який був у суді на розправі, пише про Франкову промову: «Ми, учні вищої гімназії, ходили по обіді прислуховуватися розправі й дуже нам всім импонував молодий Іван Франко спосю характерністю, сміливим виступом в суді й промовою, яку вилосив з запалом дзвінким металічним голосом. Інші обвинувачені не робили на нас більшого враження». («Спомини про Івана Франка», Львів, 1926, ст. 21).

Акад. К. Студинський узявс оборонну промову О. Терлецького «за одну з найкращих» — «б с неї свідомість своєї гідности, глибоке пересвідчення, що він шов чесно й легальною дорогою». (ст. 108). О. Терлецький казав, що «кожний чесний і тверезомислячий чоловік повинен бути соціалістом, коли не хоче брати на свою совість одвічальности за те, що, бачивши народно кривду і знаючи, як їй зарадити, дивився на упадок народу з заложеними руками... Ми, русини, нарід чисто хлопський, отже нарід зложений з самих людей, котрі працює рук, або голівно думка, що «земля має бути повернена на власність робочому народові, що на тій землі працює». (ст. 106).

О. Терлецький, збиваючи твердження поліції в справі М. Драгоманова, склав таку заяву:

«Щоби двома словами схарактеризувати становисько Драгоманова між русинами, снажу, що те, чим був для послідньої генерації малоруської Шсв-

ченко, для теперішньої генерації, отже і для нас, с Драгоманов... З ним усі ми рівні робітники на народнім полі, а що він робить більше і робить ліпше, як другі, сс вже його вина». (ст. 109).

К. Студинський, пишучи свою студію про процес І. Франка для «України» М. Грушевського, прихильно оцінював діяльність М. Драгоманова, якого дуже високо ставив і М. Грушевський. (Порівн. його статтю в цім самім томі «України» на ст. 3-20).

Але і Студинський мусів признати, що вся процесова трагедія, викликана була без сумніву необережністю Драгоманова, який віддав свій лист з дня 25 травня 1877 р., призначений для Павлика, в руки М. Котурницького. Сей лист перешохла поліція. Нитка по нитці і судові власті дійшли до клубка, при чому поспіпался арешти наліво й направо. Сей лист писаний необережно, міг викликати в судових кругах відознання, вилесом яких був акт обжалування. Якби Драгоманов вилесав був лист просто на адресу Павлика, Мандичевського або Франка, до процесу не дійшло б.

Наша суспільність не знала тоді, що між австрійським урядом та царськими властями було тісне порозуміння у вишукуванні «небезпечних зв'язків Драгоманова з заграниччю», що «загрожували, коли не зараз, то пізніше пануючому порядку». Австрійський намісник Альфред Потоцький конферуvas тоді особисто з кн. Дондуковим-Корсаковим і брав від нього інструкції, як мас за Драгомановим слідити...

СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД УЛТПА

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки та Комісія Стипендійного Фонду ім. д-ра Маріяна Панчишина повідомляють про розписання конкурсу на стипендії для українських студентів медицини, стоматології, фармацевції на академічний рік 1966-1967.

В цьому році приділять 12 стипендій по 500 доларів, але з уваги на те, що померли лікарів на стипендійний фонд все ще налічують — існує можливість, що число стипендій буде більше.

Згідно з правильним Комісії Стипендійного Фонду стипендії будуть приділені українським студентам медицини, стоматології та фармацевції, які студіюють у США та Канаді, але які закінчили багаторічне навчання до однієї з цих двох країн, на території яких існують УЛТПА.

Прохання про приділ стипендій в українській мові слід, починаючи від тепер до 1 листопада ц. р., вносити до Управи Відділу УЛТПА, який діє на території, з якого походить (де постійно проживає) аплікант. Коли аплікант походить з території, де немає Відділу УЛТПА, — подання слід скерувати до Головної Управи УЛТПА в Нью-Йорку, адресу якої подається нижче. Те саме відноситься до аплікантів, які постійно проживають поза межами США та Канади.

Подання за стипендію мають вносити студенти українського походження і християнського світогляду, які володіють задовільно українською мовою і які можуть вказатися, що є або що колинебудь були членами українських студентських або молодіжних організацій, а у випадку, коли не є і не були, дадуть задовільне виправдання. Слід залучити

також життєпис та інформації про заробковий стан батьків.

Побажанням є, щоб апліканти залучили opiniю свого парохіального уряду, якщо української установи, або якогонебудь українського лікаря про свій моральний характер і про матеріальну неспроможність родини на покриття повних коштів студії. Стипендії на акад. рік 1966-1967 не будуть приділені студентам першого року. Апліканти з вищих років медицини, стоматології чи фармацевції повинні залучити посвідку успішного зложення іспитів за попередній рік.

Студенти європейських медичних факультетів повинні вказати посвідкою складання іспитів т. зв. першого ригорозум — або групи передклінічних дисциплін.

У зв'язку з приділюванням стипендій Головна Управа вживає всіх українських студентів медицини, стоматології та фармацевції реєструвати у „Медичній Громаді“, яка існує при Головній Управі та при Відділах УЛТПА. Всі зареєстровані у „Медичній Громаді“ студенти будуть безплатно одержувати орган УЛТПА „Лікарський Вісник“, в якому буде окрема студентська сторінка.

У наступних роках апліканції від студентів, які не є зголошени в „Медичній Громаді“ не будуть розглядані. Стипендії УЛТПА не є передбачені для студентів передмедичних шкіл.

Стипендисти 1966-1967 акад. року будуть мати першество для одержання стипендій у наступних академічних роках під умовою, що вони до свого подання залучать доказ успішного закінчення біжучого акад. року.

Стипендії УЛТПА є зворотні, але безпроцентові. Стипендисти підпишуть правне зобов'язання повернути приділені їм у формі стипендій фонди до 5 років після одержання лікарської, стоматологічної чи фармацевтичної ліцензії. Повернені гроші будуть ужиті Комісією Стипендійного Фонду

для дальшого приділювання стипендій.

Збірка засобів на стипендійний фонд відбувається шляхом добровільного оподаткування всіх членів УЛТПА, які зобов'язалися скласти свої щорічні жертви (у висоті 10, 25, 50 і 100 доларів залежно від спроможності та зрозуміння) протягом найближчих 5 років та доповнюються частинною дохідом з товариських імпрез поодиноких Відділів УЛТПА. Список жертводавців та їх пожертв поміщується в біжучих числах „Лікарського Вісника“.

Стипендійним фондом завідує Комісія Стипендійного Фонду, в склад якої входять всі кожночасні скарбники всіх існуючих на території США і Канади Відділів УЛТПА. Список жертводавців та їх пожертв поміщується в біжучих числах „Лікарського Вісника“.

Стипендійним фондом завідує Комісія Стипендійного Фонду, в склад якої входять всі кожночасні скарбники всіх існуючих на території США і Канади Відділів УЛТПА. Список жертводавців та їх пожертв поміщується в біжучих числах „Лікарського Вісника“.

Подання за стипендію слід адресувати до Комісії Стипендійного Фонду УЛТПА ім. д-ра Маріяна Панчишина і слати його до Управи Відділу УЛТПА, яка це подання доповнить власною opinією і негайно перешле до Головної Комісії Стипендійного Фонду.

Члени Комісії Стипендійного Фонду (скарбники Відділів) своєчасно одержать від Головної Комісії Фотокопії всіх впливаючих подань із прилогами і до кінця грудня ц. р. після консультації з Управою свого Відділу повідомлять Голову Комісії Стипендійного Фонду і Головну Управу, кому, на їх думку, слід приділити стипендію. Тим дванадцятьма аплікантам, які одержать найбільше число голосів, — буде приділена стипендія УЛТПА на 1966-1967 рік.

В цей спосіб про приділ стипендій будуть рішати всі Відділи УЛТПА через свого представника у Комісії Стипендійного Фонду і віддає всяка можливість фаворитизму.

Головна Управа УЛТПА, подаючи українському громадянству, передусім укра-

Геметед, Н. И. В 25-ЛІТТЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

З ініціативи і за старанням Управи 42-го Відділу ООЧСУ, відбулася тут 26-го червня академія для відзначення 25-річчя Акту відновлення української державності, проголошеного 30-го червня 1941 р. з ініціативи ОУН.

Свято почалося відпіванням американського гімну місцевим хором „Гомін України“ під керівництвом Юрія Гурала. Відкрив академію, вітаючи присутніх, Отців УКЦ і УПШерков, представника Гол. Упр. ООЧСУ і всіх зібраних — голова Відділу ООЧСУ п. м. Мицько. Голова при тій нагоді зложив подяку для о. Калінінського і о. Іванюка за те, що повідомили своїх вірних про академію.

Оксана Дацьків гарно віддекларувала вірш Олеся „Живи Україно“, Богдан Пасюк вірш „Вчорашні спільники“ і Оля Ільницька привітаний вірш з України, в якому розказується про не-

вільну студіюючої молоді, відомість про проголошення конкурсу на стипендії УЛТПА та про умови їх одержання, мас надію звернути увагу української молоді на не легкий і не короткий, але відчайний шлях медичних і споріднених студій та заохотити молодих і талановитих українських студентів до вибору важкого, але як же потрібного і благородного звання лікаря.

Клопотання УЛТПА про лікарський допіс і створення стипендій для українських студентів медицини не треба розуміти, як брак уваги українських лікарів для інших діяльностей, а в першу чергу українознавчих, історичних і політичних наук, що такі потрібні і зазначити боротьбу за українську правду у великому світі. Головна Управа УЛТПА завжди заохочувала і буде далі заохочувати українських лікарів до щирої індивідуальної жертвенності для української науки і культури та допомоги українській студентській молоді, а зокрема КОДУС-ові, який вже віддає цю допомогу організує.

За Головну Управу УЛТПА д-р Богдан Олександрович голова Комісії Стипендійного Фонду — д-р Юрій Кушнір голова Комісії Адреса Головної Управи УЛТПА: Ukrainian Medical Association of North America 2 East 79th Street New York, N. Y. 10021

вали тріо бандуристів — о. Кіндзеравий-Пастухів, п. М. Мицько і дочка отця Оля думу „Зажурілась Україна“. Відспівав о. Пастухів, як також дві інші речі („Лези жайвір туюк і „І шумить і гуде“) в супроводі дочки Олі „Харківським танком“ напела бандуристів закінчила свій виступ і збрала найбільше оллесків присутніх. Виступ танцювальної групи, що існує при Осередку СУМА ім. 30. червня в Йонкерсі, Н. Й. керівником якої є п. Роман Стеткевич, справив помітне враження на присутніх Група вміло виконала „Третякунку“ і „Голіакк“.

П. М. Мицько подякував учасникам місцевої частини за участь в програмі, а всім громадянам за чисельну присутність.

Українським гімном „Ще не вмерла“ закінчено вдало академію. Програма академії була солідно підготовлена, і в цьому заслуга Відділу ООЧСУ і всіх тих невтомних працівників, які тягнуть суспільно-громадську працю в Геметеді. Було б добре, якби такі академії чи концерти відбувалися частіше, бо вони притягають молоді і виробляють в неї продукт обов'язку. Молодь переконується, що нею хтось цікавиться, що вона не алішшена, а батьки мають душевне задоволення, що їхні діти, замість тратити час на вулиці, корисно його використовують.

Н. И.

Нові абсолювенти Р. Ш. в Бофало, Н. Й.

Рідна Школа в Бофало, яка діє в системі Шкільної Ради УКК, мала в шк. році 1965-66 шість відділів, в цьому числі й випускний відділ. Навчалось на цьому найстаршому курсі 11 студентів. Частина з цих студентів закінчила курс іспитів зрілості (матуроу), який відбувся дня 11 червня ц. р. Інша частина переклала свій кінцевий іспит зрілості на осінь. Всі п'ятеро студентів, які приступили до іспиту, склали його з позитивним результатом, а саме: 1 з дуже добрим успі-

Сан Франціско, Каліф. ВЕЧІР МОЛОДІ

Імпрези місцевого відділу УККА, Т-ва прихильників Уради, організації молоді МУК, та ін. а також і вечірні влаштування самою церквою і окремими групами: новорічні забави, Маланка, Дід Мороз також знайшли собі вигідне приміщення. Вечір відбувся з ініціативи о. Івана Гончарова — настоятеля церкви св. Архистратига Михайла. Після прочитання о. Іваном молитви, вступне слово промовила проф. української літератури Київського Університету п-ні Зінаїда Панасенко. Вона виконала прохання пані С. Сороха, яка провадила школу і яка проклала пані Панасенко заступити її на вечері. Пані Панасенко зробила це з мистецьким смаком, чим дуже задовольнила аудиторію. Програма складалася з кількох частин. По вступних словах були деклямації, сольові виступи і танці дівчат, підготовлених для того панею І. Андрус.

Мая Страженця викликала до деклямації наших найкращих: Л. Вермонт, Л. Шулєжко, трьох сестер С.Н. і М. Шумило і М. Черепенко. Десятирічна Жєна Назарук майстерно виконала на акордоні в'язанку українських пісень, а молоденькі паночки: Л. Жєребинська, Л. Панків та М. Черепенко порадували всіх виконанням українських танків: козачок і гони вітер. Слідуючою точкою було висвітлення фільму „Скарби України“. Цей, зроблений у Канаді фільм, побачили у Сан Франціско уперше. Він зробив на присутніх сильне враження і справедливо заслужив на оллески. Після цього відбулася вечєра, приготавана сестринством, а потім почалися танці, які затягнулися до 2-го години ночі. В міжчасі відбулася лютєра. Присутніх було понад 80 осіб, а дохід пішов на фонд сплати церковного моргєджу.

М. И.

Гартфорд, Конн.

НОВИЙ ОСЕРЕДОК ОЖ ООЧСУ

Гартфорд, Конн. — При місцевому Відділі Організації Оборони Чотирьох Свобід України, оформилось 30-го червня 1966 р. Об'єднання Жінок. Ізучи за прикладом інших українських громад в Америці, жіноцтво Гартфорду постановило створити такий осередок, який поставив собі за ціль допомагати місцевому Відділові ООЧСУ в імпрезах, і самостійно влаштувати чи то забави, чи чайні вечори, з яких прибутки можна буде зжити для завершення великих діл нашої української спільноти.

Нема то, як українська жінка, що поруч свого чоловіка брала завжди участь в українській визвольній боротьбі. М. И.

ТИХА ВІЙНА ЗА ЗОЛОТО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

могою її золота поширювати наступ на решту Африки, а там і на решту вільного світу.

Прикре при цьому, однак, що в цю брудну гру дав себе втягнути сенатор Кеннеді, який відідав Республіку Південної Африки на запрошення „ліберальної опозиції“, що до неї належить невеликий гурт студентів, які стоять приблизно на таких самих позиціях, як і ті американські студенти, що проводять масові демонстрації із заздужуванням війни у В'єтнамі.

Сен. Кеннеді під час тих своїх відвідів поставив негродуманий запит: „Що доброго зробили європейські емігранти в цій країні для во білої людини.“

Ділямося сумною вісткою з Ріднею і Знайомими, що дня 21-го липня 1966 р. упокоїлася в Бог, наша Найдорожча МАМЦЯ, БАБІЦЯ І ТЕЩА

бл. п. ПАВЛИНА ВИШИНСЬКА з дому КОЗАН

народжена 5-го жовтня 1890 року в Винниках б. Львова. Похорон відбувся в понеділок, 25-го липня 1966 року о год. 9:30 ранку з похоронного заведення п. Колоди в Каліледі до української католицької церкви св. ап. Петра і Павла, а відтак із цвинтар св. ап. Петра і Павла на Пармі.

Горем прабіти: дочки: ВАЛЕРІЯ ТУРЧИК з мужем ВЛАДИСЛАВА ЧУБРЕВИЧ втучи: РЕНАТА ТІСАДЕ ХРИСТИНА ДМИТЕРКО СЕСТРА в Винниках на Україні

Ділямося сумною вісткою з Рідними та Приятелями, що 9-го серпня 1966 р. в Шпоаго, відійшов від нас, у Вічність на 50-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ШВАГЕР

св. п. СВЯТОСЛАВ ЛЕВИЦЬКИЙ

ПОХОРОН відбувається в суботу, 13-го серпня 1966 року о год. 10:30 ранку в каплиці В. Мушкі, 2157 W. Chicago Avenue, Chicago, Ill. до Катедрі св. о. Миколая I на парохіальній цвинтар.

Горем прабіти: ІРЕНА — дружина ЯРОСЛАВ І ОЛЕСЬ — сини БОРИС — брат СЛАВА І АРТУР МУЕНКСИ та ОЛЯ І ВІКТОР ЛІСШ — сестри і швагри

Замість квітів, просимо жертвувати на Українських Воєнних Інвалідів або на Український Католицький Університет у Ріал.

КАНАДІСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

з глибоким смутком повідомляє, що у вівторок, 26-го липня 1966 року в Каракасі, Венесуелі, помер

Інж. АНТІН КОРОЛЬ

народжений 30-го жовтня 1896 р. в Соколові, пов. Бучач. Професор Університету de Oriente в Ciudad Bolivar у Венесуелі, член НТШ, відомий культурний і громадський діяч.

Родніні Покійного, висловлюємо глибоке співчуття. УПРАВА КАНАДІСЬКОГО НТШ

В ПЕРШУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА І ДІДА бл. п. Д-ра Володимира Бємка

відпрамчєна ЗАУПОКІНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ в українській католицькій церкві СВ. ВОЛОДИМИРА, Grier St., Elizabeth, N. J. в неділю, 14-го серпня 1966 року о год. 8:30 рано

Просимо про молитви за Стокій Ного Душі. ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

Замість квітів на свічку могилу бл. п. д-ра ЛЕОНІДА СОНЕВИЦЬКОГО складаємо 10 доларів на Науковий Осередок НТШ в Сарселі, Франція. Enregistré à Léves Krafcilpvi

Українці відомі зі своєї гостинності. Вони гостять тільки найліпшими стравами. А у відповідному товаристві і при добрих харчах, що ж може йти краще, як їх улюблене пиво — Райнголд?

Чи вони люблять його тому, що ми робимо з орегонського хмелю, або з данської меласи? Ми не знаємо, але ми напевно робимо щось добре.

Rheingold — ВІДПОВІДНЕ ПИВО

Вам напевно буде смакувати Райнголд у Вашій таверні чи ресторані!

Подяка

Вертуючи до Бразилії. З великим жалем та тугою, яка вже в тім моменті наповнила наше серце, опускаямо Америку та Канаду, де так сердечно та шире нас прийняли і гостили різні українські родини, та організації. Наш побут в обох країнах на все остаеться для нас милим і незабутим спомином. Виждєючи забрасмо зі собою якнайкращі враження про українську громаду та Америки, як і Канади. Працюючи ці дві країни, складалмо нашу ширю сердечну подяку всім Рідним, Дружим, Знайомим та Новознайомим, за ширю гостину та за все те, що зробили для нас.

Три бразилійки: Ірена Ліса, Галя Острєнська, Дарин Рибка

КНИЖКА ЛІТЕРАТУРНИХ ЕСЄІВ **ОСТАПА ТАРНАВСЬКОГО „ТУГА ЗА МИТОМ“**

вишла друком у Видавництві „КНОУЧ“, у мистецькому оформленні АКОВА ГИЗДОВСЬКОГО. Замовляти її можна за надісланням суми \$3.50 на адресу: "SVOBODA", P.O.Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

На ту саму адресу можна вислати замовлення на есей Остапа Тарнавського про модерну літературу п. н. „Подорож у невідоме“, що вийшов окремою брошуурою як відбитка з літературного місячника „Сучасність“. Ціна 50 центів.

Осєля УРСоюзу „Верховина“, Глен Спей, Н. Й.

П'ЯТНИЦЯ, 12-го СЕРПНЯ ц. р., год. 8:30 веч. ВЕЧІР МИСТЕЦЬКОЇ САМОДІЛЬНОСТІ УЧАСНИКІВ ТАБОРІВ

СУБОТА, 13-го СЕРПНЯ ц. р., год. 5-та по пол. КОНЦЕРТ СОЛІСТІВ: ГАЛІНА АНДРЕАДС — мецо-сопрано, ВОЛОДИМИР ТРИТЯК — скрипаль, ІНА СУЛИМА — балєрина. Год. 9:30 — ЗАБАВА з ТАНЦІМИ при орєстрї БОГДАНА ГРИНЯКА

НЕДІЛЯ, 14-го СЕРПНЯ — СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ в 100-річчя народин проф. Михайла Грушевського, президента УНРРєспубліки. Год. 2 по пол. — СВЯТОЧНА ПРОГРАМА з промови і виступом солістів: ГАЛІНИ АНДРЕАДС, ВОЛОДИМИРА ТРИТЯКА і ІНИ СУЛИМИ. СЛУЖБИ БОЖІ — перед полуднем.

Праця HELP WANTED MALE

ПОМІЧНИКИ
Стала праця, нагода для авансу, можна навчитися ремесла. Мусить надаватися до механіки. Початкова платня \$1.45 Мусить говорити по-англійськи.

ACME NATIONAL REFRIGERATION CO.
18-28 Hazen St., Astoria, N.Y. RA 1-3510

ПОШУКУЄТЬСЯ СУПЕРІНТЕНДЕНТА
237-ма вул., White Plains Rd., Bronx, N.Y. 28 год. дія на вуль, 3 кмн. мешкання + \$100.00 місячно.

W. KOZICKY
ME 5-4422, веч. 914 GR 6-1147

МЕШКАННЯ до винайму
Union, N.J., близько Springfield Ave. автобусу, 4 кімнатне, олічне опрівання.

TOOL & DIE MEN
Machinist Class B
Experienced in fixtures and Jigs. Steady work. Excellent working conditions. Fringe benefits. Call all week.

MAINTENANCE MECHANIC & HELPERS
Safer is now accepting applications for maintenance help. Experience necessary. Day and night work. Company paid hospitalization, life insurance, paid vacation, paid holidays, good working conditions. 5-day week. Apply in person, 9 a. m. to 3 p. m. No telephone calls accepted. 314 Mercer Street Jersey City, N.J.

TRANSFORMER WINDER AND ASSEMBLER
Experienced — 2.5 to 25 KV. Power transformer. Steady job. Good pay. Nice working conditions. Brooklyn Subway Station. SO 8-8300

POWER PRESS OPERATOR
Experienced. Must be capable of making own set-ups. Top wage, long term opportunity. Jorita Manufacturing Co. 8401 Tonnelle Avenue North Bergen, N.J. Tel.: (201) UN 7-8762

TOOLMAKER
FIRST CLASS. Experienced only. Excellent opportunity with manufacturer non defense products. A growing company. New South Road & Commercial Street, Hicksville, N.Y. Building No. 5 518 WE 1-3330

Праця HELP WANTED MALE

МЕХАНІК
1-шкільний. Добра платня, доск. умовни праці, платні вакації, здоровне і життєве забезпечення. Дається уніформа. Тел.: (201) 382-0300 Miller Pontiac - Cadillac Corp. Rahway, N.J. Пятати за Mr. R. M. Osborne Service Manager

PAPER BOXES S & S MECHANIC
Fine oppoty for right man. Excel. working conditions. Full fringe benefits. Call for appt (201) 653-6610 Gigante Paper Box Corp. 1012-1022 Grand Street Hoboken, N.J.

Праця HELP WANTED FEMALE
ОПЕРЕНТОРИ
до "merrow" машин при сверегах. Стала праця.

ОПЕРЕНТОРКИ
Досвід. Праця при уніформах для мед. сестер. Добра платня. Простора фабрика. Добрі умовни праці. Юніфна фабрика. Платні вакації.

GENERAL FACTORY LIGHT ASSEMBLY WORK
No experience necessary, nice working conditions, union shop. Apply Personnel EMENEE TOY CO. 41-04 Delong Street (Near Sanford Ave.), Flushing, N.Y. 50% Off List Price To Employees

EXPERIENCED WOODWORKERS (25)
WANTED on Formica & all phases, etc. Steady work. Good pay. Nice working conditions. PALACE METAL PRODUCTS 975 Essex St. Brooklyn, N.Y. 649-8787

Праця MALE & FEMALE
TEACHERS NEEDED
4 Primary Teachers — Girls Physical Ed. — Jr. High English — High School French — 2 Industrial Arts — Social Studies — English — Reading High — High School Math. Salary open to \$6,600. Contact Superintendent of Schools Biddeford, Maine 284-3996

МЕХ. КОШОВНИСЬКІЕ Тіні забутих преднів
Ціна — 50 центів

„ДИВИСЬ! НА ТЕБЕ ЖДУТЬ ВЕРХИ!“

(Репортаж із перебування пластуців в Едмонтоні)

Вже перед трома роками альпініст адр. Ярослав Росляк з Едмонтону видигнув думку з своїми приятелями д-ром Л. Байраком та ст. пл. д-ром Ю. Даревичем, поетом Д. Струком, любителями здобування верхів: підготувати зустріч пластуців у Скелястих Горах Альберти. Від тоді розмови, переконування, прогулянки в гори з старшими юнаками (-чками) і пластунами (-ками) з Едмонтону та з інших станцій не припинялись та увінчались остаточно успіхом: улаштування Крайової Пластової Зустрічі і таборів у Скелястих Горах Альберти. Крайова Пластова Старшина в Торонто затвердила програму зустрічі і таборів, що її підготував ст. пл. Ю. Даревич, як голова виконного комітету зустрічі та здійснила її при допомозі всіх Пластових Станцій у Канаді Між пластунами Канади і ЗДА закінчили підготування праці перед далекою мандрівкою у Скелясті Гори. Тому Зустрічі і табори з мандрівками — плавання і стежками для молодших юнаків, на верхні досакупних гір — для старших пластуців під проводом згаданих альпіністів, являються завершеними цілорічними праці, під гаслом: „Дивись! На тебе ждуть верхи!“.

Воно с не тільки випробуванням витривалості і стійкості в поборюванні перешкод, але й засвоєнням шляхетних прикмет характеру. „Верхи!“ це не тільки верхи гір, як це слушно підкреслили ст. пл. М. Бучинська на святничій ватрі, але верхи в усьому: в думках, почуваннях, у житті, у творчості мистців. Це „верхи“ — ідеали, за які змагаються найкращі з людей і славлять їх, ми пластуни, намагаємось їти. У Зустрічі і таборах у Скелястих Горах, що почались 18 липня і скінчилися в суботу 30 липня, взяли участь 175 пластуців і юнаків, в тому 156 із Канади і місцевості: Вінніпер, Гамільтон, Едмонтон, Ванкувер, Монреаль, Оттава, Ріджайна, Сарнія, Саскатун, Ст. Катрікс (Торонто), та 19 юнаків із ЗДА, і 159 пластунок, в тому 138 із згаданих місцевостей Канади, 22 із ЗДА та одна із Франції. В булавах Зустрічі і таборів працювало 69 осіб з-поміж старших пластуців, пластового Сенйорату і Пласт-Прияту. Разом було усіх 403 учасників Зустрічі і таборів.

Одночасно Крайова Пластова Старшина станула перед трудною проблемою: придбання необхідних фондів для здійснення широко запропонованих плянів і зменшення фінансових видатків поодиноких пластових станцій і батьків пластової молоді. Розглядаючи різні можливості, Крайова Пластова Старшина звернулася в березні ц. р. до федерального уряду в Оттаві із заясуванням виховних завдань Пласту та його осягів. Завдяки наполегливим заходам енергійного голови КПС пл. сен. М. Світухи в Оттаві федеральний уряд визнав Крайову Пластову Зустріч і табори в Скелястих Горах першою фазою відзначення Пластом 100-ліття Канади; другою фазою буде Ювілейна Пластова Зустріч біля Монреалю в 1967 р. Федеральна Комісія 100-ліття Канади признала для Пласту фінансову допомогу за збірні транспорти автобусами з поїздами. Крайова Пластова Старшина зобов'язана переслати всі рахунки Комісії 100-ліття до кінця серпня. Фінансова допомога уряду Канади відтратить з одного боку пластові станції і батьків, якщо їде про кошти по-

дорожі, а з другого боку являється великим признанням для виховної праці Пласту серед української молоді.

В Едмонтоні добре прийнято. Одначе хіба найбільше праці спало на Пластову Станцію в Едмонтоні, відповідальну за саму підготовку в Даспері. Ст. пл. Ю. Даревич з альпіністами добре навчилися постійними мандрівками в Скелястих Горах, щоб підшукати не тільки гарні і вигідні поляни для Зустрічі, але і табори в горах. Не раз і два довелось перемерити плаї і стежки, якими моглиби тепер мандрувати молодші юнаки (-чки), добре приадамуватись, на якій верх гори могли би вийти старші юнаки (-чки). Підобрати, замовити і роздати легкі, вигідні й одночасно практичні для двох пластуців шатра в горах. Скільки настраждався ст. пл. Ю. Даревич вже хочби тому, що кількатижневий страйк у Каїкубу припинив доставу матерії до виробі шатер в Едмонтоні і тільки найбільше наполегливим його заходам удалось йому привезти решту шатер, консухних для учасників, які їх потребували, бо виявилось, що треба більше шатер, ніж замовлено. Обидвоє з дружиною Дарича перемерили всі труднощі. На станційного пл. сен. Василя Кунду та його дружини, пл. сен. Віру (вона ж писар і командантка табору старших юначок на Зустрічі і в таборі) вдала тягарем не тільки повільну доставку з КПС, але і з владою в Едмонтоні, Даспері, з постійними туди поїздами. Треба було не тільки узгодити з інспектором Мічелем та підлеглим йому провідниками Національного Парку всі подробиці Зустрічі і таборів, але домовитись з підприємцями автобусів (станційний відповідальний за транспорт) за перевіз пластуців з Едмонтону на місце Зустрічі і таборів в горах, коней на перевіз харчів до таборів у горах, виснажити дозвіл на користування шкільним майданом під час спортивних змагань пластуців у Даспері, з плавальнею включно на змагання в плавальні, словом координувати працю і спирацю всіх та й самим у першу чергу давати приклад усім.

Кожний знає, що харчування — це одна з найважливіших справ у таборах. Тому дуже тяжка відповідальність лягла на досвідченого вже в тих справах, довірливого інтенданта пластових таборів, пл. сен. П. Саварина та його дружини пл. сен. Ольгу (вона ж кошовою і теж мала повні руки праці з підготовкою до візду юнакової молоді. Розглядаючи різні можливості, Крайова Пластова Старшина звернулася в березні ц. р. до федерального уряду в Оттаві із заясуванням виховних завдань Пласту та його осягів. Завдяки наполегливим заходам енергійного голови КПС пл. сен. М. Світухи в Оттаві федеральний уряд визнав Крайову Пластову Зустріч і табори в Скелястих Горах першою фазою відзначення Пластом 100-ліття Канади; другою фазою буде Ювілейна Пластова Зустріч біля Монреалю в 1967 р. Федеральна Комісія 100-ліття Канади признала для Пласту фінансову допомогу за збірні транспорти автобусами з поїздами. Крайова Пластова Старшина зобов'язана переслати всі рахунки Комісії 100-ліття до кінця серпня. Фінансова допомога уряду Канади відтратить з одного боку пластові станції і батьків, якщо їде про кошти по-

дорожі, а з другого боку являється великим признанням для виховної праці Пласту серед української молоді.

В Едмонтоні добре прийнято. Одначе хіба найбільше праці спало на Пластову Станцію в Едмонтоні, відповідальну за саму підготовку в Даспері. Ст. пл. Ю. Даревич з альпіністами добре навчилися постійними мандрівками в Скелястих Горах, щоб підшукати не тільки гарні і вигідні поляни для Зустрічі, але і табори в горах. Не раз і два довелось перемерити плаї і стежки, якими моглиби тепер мандрувати молодші юнаки (-чки), добре приадамуватись, на якій верх гори могли би вийти старші юнаки (-чки). Підобрати, замовити і роздати легкі, вигідні й одночасно практичні для двох пластуців шатра в горах. Скільки настраждався ст. пл. Ю. Даревич вже хочби тому, що кількатижневий страйк у Каїкубу припинив доставу матерії до виробі шатер в Едмонтоні і тільки найбільше наполегливим його заходам удалось йому привезти решту шатер, консухних для учасників, які їх потребували, бо виявилось, що треба більше шатер, ніж замовлено. Обидвоє з дружиною Дарича перемерили всі труднощі. На станційного пл. сен. Василя Кунду та його дружини, пл. сен. Віру (вона ж писар і командантка табору старших юначок на Зустрічі і в таборі) вдала тягарем не тільки повільну доставку з КПС, але і з владою в Едмонтоні, Даспері, з постійними туди поїздами. Треба було не тільки узгодити з інспектором Мічелем та підлеглим йому провідниками Національного Парку всі подробиці Зустрічі і таборів, але домовитись з підприємцями автобусів (станційний відповідальний за транспорт) за перевіз пластуців з Едмонтону на місце Зустрічі і таборів в горах, коней на перевіз харчів до таборів у горах, виснажити дозвіл на користування шкільним майданом під час спортивних змагань пластуців у Даспері, з плавальнею включно на змагання в плавальні, словом координувати працю і спирацю всіх та й самим у першу чергу давати приклад усім.

Кожний знає, що харчування — це одна з найважливіших справ у таборах. Тому дуже тяжка відповідальність лягла на досвідченого вже в тих справах, довірливого інтенданта пластових таборів, пл. сен. П. Саварина та його дружини пл. сен. Ольгу (вона ж кошовою і теж мала повні руки праці з підготовкою до візду юнакової молоді. Розглядаючи різні можливості, Крайова Пластова Старшина звернулася в березні ц. р. до федерального уряду в Оттаві із заясуванням виховних завдань Пласту та його осягів. Завдяки наполегливим заходам енергійного голови КПС пл. сен. М. Світухи в Оттаві федеральний уряд визнав Крайову Пластову Зустріч і табори в Скелястих Горах першою фазою відзначення Пластом 100-ліття Канади; другою фазою буде Ювілейна Пластова Зустріч біля Монреалю в 1967 р. Федеральна Комісія 100-ліття Канади признала для Пласту фінансову допомогу за збірні транспорти автобусами з поїздами. Крайова Пластова Старшина зобов'язана переслати всі рахунки Комісії 100-ліття до кінця серпня. Фінансова допомога уряду Канади відтратить з одного боку пластові станції і батьків, якщо їде про кошти по-

дорожі, а з другого боку являється великим признанням для виховної праці Пласту серед української молоді.

В Едмонтоні добре прийнято. Одначе хіба найбільше праці спало на Пластову Станцію в Едмонтоні, відповідальну за саму підготовку в Даспері. Ст. пл. Ю. Даревич з альпіністами добре навчилися постійними мандрівками в Скелястих Горах, щоб підшукати не тільки гарні і вигідні поляни для Зустрічі, але і табори в горах. Не раз і два довелось перемерити плаї і стежки, якими моглиби тепер мандрувати молодші юнаки (-чки), добре приадамуватись, на якій верх гори могли би вийти старші юнаки (-чки). Підобрати, замовити і роздати легкі, вигідні й одночасно практичні для двох пластуців шатра в горах. Скільки настраждався ст. пл. Ю. Даревич вже хочби тому, що кількатижневий страйк у Каїкубу припинив доставу матерії до виробі шатер в Едмонтоні і тільки найбільше наполегливим його заходам удалось йому привезти решту шатер, консухних для учасників, які їх потребували, бо виявилось, що треба більше шатер, ніж замовлено. Обидвоє з дружиною Дарича перемерили всі труднощі. На станційного пл. сен. Василя Кунду та його дружини, пл. сен. Віру (вона ж писар і командантка табору старших юначок на Зустрічі і в таборі) вдала тягарем не тільки повільну доставку з КПС, але і з владою в Едмонтоні, Даспері, з постійними туди поїздами. Треба було не тільки узгодити з інспектором Мічелем та підлеглим йому провідниками Національного Парку всі подробиці Зустрічі і таборів, але домовитись з підприємцями автобусів (станційний відповідальний за транспорт) за перевіз пластуців з Едмонтону на місце Зустрічі і таборів в горах, коней на перевіз харчів до таборів у горах, виснажити дозвіл на користування шкільним майданом під час спортивних змагань пластуців у Даспері, з плавальнею включно на змагання в плавальні, словом координувати працю і спирацю всіх та й самим у першу чергу давати приклад усім.

Кожний знає, що харчування — це одна з найважливіших справ у таборах. Тому дуже тяжка відповідальність лягла на досвідченого вже в тих справах, довірливого інтенданта пластових таборів, пл. сен. П. Саварина та його дружини пл. сен. Ольгу (вона ж кошовою і теж мала повні руки праці з підготовкою до візду юнакової молоді. Розглядаючи різні можливості, Крайова Пластова Старшина звернулася в березні ц. р. до федерального уряду в Оттаві із заясуванням виховних завдань Пласту та його осягів. Завдяки наполегливим заходам енергійного голови КПС пл. сен. М. Світухи в Оттаві федеральний уряд визнав Крайову Пластову Зустріч і табори в Скелястих Горах першою фазою відзначення Пластом 100-ліття Канади; другою фазою буде Ювілейна Пластова Зустріч біля Монреалю в 1967 р. Федеральна Комісія 100-ліття Канади признала для Пласту фінансову допомогу за збірні транспорти автобусами з поїздами. Крайова Пластова Старшина зобов'язана переслати всі рахунки Комісії 100-ліття до кінця серпня. Фінансова допомога уряду Канади відтратить з одного боку пластові станції і батьків, якщо їде про кошти по-

дорожі, а з другого боку являється великим признанням для виховної праці Пласту серед української молоді.

В Едмонтоні добре прийнято. Одначе хіба найбільше праці спало на Пластову Станцію в Едмонтоні, відповідальну за саму підготовку в Даспері. Ст. пл. Ю. Даревич з альпіністами добре навчилися постійними мандрівками в Скелястих Горах, щоб підшукати не тільки гарні і вигідні поляни для Зустрічі, але і табори в горах. Не раз і два довелось перемерити плаї і стежки, якими моглиби тепер мандрувати молодші юнаки (-чки), добре приадамуватись, на якій верх гори могли би вийти старші юнаки (-чки). Підобрати, замовити і роздати легкі, вигідні й одночасно практичні для двох пластуців шатра в горах. Скільки настраждався ст. пл. Ю. Даревич вже хочби тому, що кількатижневий страйк у Каїкубу припинив доставу матерії до виробі шатер в Едмонтоні і тільки найбільше наполегливим його заходам удалось йому привезти решту шатер, консухних для учасників, які їх потребували, бо виявилось, що треба більше шатер, ніж замовлено. Обидвоє з дружиною Дарича перемерили всі труднощі. На станційного пл. сен. Василя Кунду та його дружини, пл. сен. Віру (вона ж писар і командантка табору старших юначок на Зустрічі і в таборі) вдала тягарем не тільки повільну доставку з КПС, але і з владою в Едмонтоні, Даспері, з постійними туди поїздами. Треба було не тільки узгодити з інспектором Мічелем та підлеглим йому провідниками Національного Парку всі подробиці Зустрічі і таборів, але домовитись з підприємцями автобусів (станційний відповідальний за транспорт) за перевіз пластуців з Едмонтону на місце Зустрічі і таборів в горах, коней на перевіз харчів до таборів у горах, виснажити дозвіл на користування шкільним майданом під час спортивних змагань пластуців у Даспері, з плавальнею включно на змагання в плавальні, словом координувати працю і спирацю всіх та й самим у першу чергу давати приклад усім.

Кожний знає, що харчування — це одна з найважливіших справ у таборах. Тому дуже тяжка відповідальність лягла на досвідченого вже в тих справах, довірливого інтенданта пластових таборів, пл. сен. П. Саварина та його дружини пл. сен. Ольгу (вона ж кошовою і теж мала повні руки праці з підготовкою до візду юнакової молоді. Розглядаючи різні можливості, Крайова Пластова Старшина звернулася в березні ц. р. до федерального уряду в Оттаві із заясуванням виховних завдань Пласту та його осягів. Завдяки наполегливим заходам енергійного голови КПС пл. сен. М. Світухи в Оттаві федеральний уряд визнав Крайову Пластову Зустріч і табори в Скелястих Горах першою фазою відзначення Пластом 100-ліття Канади; другою фазою буде Ювілейна Пластова Зустріч біля Монреалю в 1967 р. Федеральна Комісія 100-ліття Канади признала для Пласту фінансову допомогу за збірні транспорти автобусами з поїздами. Крайова Пластова Старшина зобов'язана переслати всі рахунки Комісії 100-ліття до кінця серпня. Фінансова допомога уряду Канади відтратить з одного боку пластові станції і батьків, якщо їде про кошти по-

дорожі, а з другого боку являється великим признанням для виховної праці Пласту серед української молоді.

В Едмонтоні добре прийнято. Одначе хіба найбільше праці спало на Пластову Станцію в Едмонтоні, відповідальну за саму підготовку в Даспері. Ст. пл. Ю. Даревич з альпіністами добре навчилися постійними мандрівками в Скелястих Горах, щоб підшукати не тільки гарні і вигідні поляни для Зустрічі, але і табори в горах. Не раз і два довелось перемерити плаї і стежки, якими моглиби тепер мандрувати молодші юнаки (-чки), добре приадамуватись, на якій верх гори могли би вийти старші юнаки (-чки). Підобрати, замовити і роздати легкі, вигідні й одночасно практичні для двох пластуців шатра в горах. Скільки настраждався ст. пл. Ю. Даревич вже хочби тому, що кількатижневий страйк у Каїкубу припинив доставу матерії до виробі шатер в Едмонтоні і тільки найбільше наполегливим його заходам удалось йому привезти решту шатер, консухних для учасників, які їх потребували, бо виявилось, що треба більше шатер, ніж замовлено. Обидвоє з дружиною Дарича перемерили всі труднощі. На станційного пл. сен. Василя Кунду та його дружини, пл. сен. Віру (вона ж писар і командантка табору старших юначок на Зустрічі і в таборі) вдала тягарем не тільки повільну доставку з КПС, але і з владою в Едмонтоні, Даспері, з постійними туди поїздами. Треба було не тільки узгодити з інспектором Мічелем та підлеглим йому провідниками Національного Парку всі подробиці Зустрічі і таборів, але домовитись з підприємцями автобусів (станційний відповідальний за транспорт) за перевіз пластуців з Едмонтону на місце Зустрічі і таборів в горах, коней на перевіз харчів до таборів у горах, виснажити дозвіл на користування шкільним майданом під час спортивних змагань пластуців у Даспері, з плавальнею включно на змагання в плавальні, словом координувати працю і спирацю всіх та й самим у першу чергу давати приклад усім.

Кожний знає, що харчування — це одна з найважливіших справ у таборах. Тому дуже тяжка відповідальність лягла на досвідченого вже в тих справах, довірливого інтенданта пластових таборів, пл. сен. П. Саварина та його дружини пл. сен. Ольгу (вона ж кошовою і теж мала повні руки праці з підготовкою до візду юнакової молоді. Розглядаючи різні можливості, Крайова Пластова Старшина звернулася в березні ц. р. до федерального уряду в Оттаві із заясуванням виховних завдань Пласту та його осягів. Завдяки наполегливим заходам енергійного голови КПС пл. сен. М. Світухи в Оттаві федеральний уряд визнав Крайову Пластову Зустріч і табори в Скелястих Горах першою фазою відзначення Пластом 100-ліття Канади; другою фазою буде Ювілейна Пластова Зустріч біля Монреалю в 1967 р. Федеральна Комісія 100-ліття Канади признала для Пласту фінансову допомогу за збірні транспорти автобусами з поїздами. Крайова Пластова Старшина зобов'язана переслати всі рахунки Комісії 100-ліття до кінця серпня. Фінансова допомога уряду Канади відтратить з одного боку пластові станції і батьків, якщо їде про кошти по-

дорожі, а з другого боку являється великим признанням для виховної праці Пласту серед української молоді.

ви із звітрих скель, треба було добре навчитись, щоб витягнути величезні каменюки, видобавта доволі глибокі діри під машини на прапорці. Очевидно без допомоги не дав би собі ради кошовий, зокрема ст. пл. Мирона Барюка. Так, тісна співпраця членів Станційної Старшини і пластуців сенйорів з Осередку, з одного боку, і батьків пластуців з енергійними паянями: О. Бойко, М. Богоснос та Н. Чорновол з управління Пласт-Прияту з її головою Гр. Барабашем, з другого боку, допомогли Станції впоратись з покладеними на неї завданнями вповні. Найважливіше вдалось розв'язати справу приміщення всіх пластуців з різних осередків Канади і ЗДА так добре, що було куди більше зголошень на нічліги для пластуців від гостинних українських родин в Едмонтоні, ніж дорогих і милих нам гостей — це міг з вдволеням подати до відома голова Гр. Барабаш прийнявши на своїх плечах членів Станційної Старшини у вісторок 5 липня. Вкінці правда, що до розгону про приїзд пластуців до Едмонтону з ночі 15 липня до неділі 17 липня припинилась чимало теж і преса: зокрема „Українські Вісті“, англомовний щоденник „Ди Едмонтон Джорнел“ заповідачі обох українських комерційних радіопередач з французької радіосильної СНФА: пл. Ігор Шанковський і Борис Мельник та декілька радіостанцій з СБС та СФРН включно, які повідомляли і про приїзд пластуців і про 75-річчя поселення українських піонерів та опісля подавали вістки і про оглядини пластуців Едмонтону, їхню участь в Елк Айленд парку та про самі святкування з підкресленням виступу, самоозрозуміле, прем'єра Пірсона і висвітлювали оглядини пластуців Едмону та фрагменти святкування з 75-річчя на обох телевізійних мережах.

Два незабутні дні
Перші транспорти пластуців приїхали до Едмонтону вночі з п'ятниці 15 липня на суботу 16 липня, з понад 3-годинним опізнанням. Так само наступні поїзди в суботу і вночі з суботи на неділю спізнилися на 1-3 години або й більше, але проте не видно було втоми ні в пластуців, ні в їх господарів, які терпеливо ждали з станційним В. Кундою, членами Станційної Старшини, пл. сенйорами та членами управи Пласт-Прияту на своїх діючих мильних гостей під проводом голови КПС пл. сен. М. Світухи з дружиною і двома малими дітьми. Відпочивши, пластуни зібрались по полудні у просторій залі УНО, звідкля о год. 3 по полудні відїхали миськими автобусами під великий будинок миської управи, як гості міста Едмонтону. Тут ждали на них вже світлякці з телевізійної станції СБС. Населення Едмонтону та Альберти і суміжних провінцій могло побачити вже пізнім вечором на телевізії струнки лави розсміяних пластуців, із співом веселих пластових пісень, під будинок миської управи, що його до речі зважено то офіційно відкрито 31 травня 1957 р., коли то посадинок був українець Василь Гавряк. Опісля відїхали далі миськими автобусами пулицями міста до зоологічного городу, в південно-західній частині, звідкля по 5-й год по полудні довелось з посліхом відїхати назад до гостинного УНО, бо індагнули чорні жмари з громошвиєю. Тут ждали на них під-

вечіром, дарований миською управою, що його підготували пл. сенйорки О. Манасирка, С. Климович та індири під машини на прапорці. Очевидно без допомоги не дав би собі ради кошовий, зокрема ст. пл. Мирона Барюка. Так, тісна співпраця членів Станційної Старшини і пластуців сенйорів з Осередку, з одного боку, і батьків пластуців з енергійними паянями: О. Бойко, М. Богоснос та Н. Чорновол з управління Пласт-Прияту з її головою Гр. Барабашем, з другого боку, допомогли Станції впоратись з покладеними на неї завданнями вповні. Найважливіше вдалось розв'язати справу приміщення всіх пластуців з різних осередків Канади і ЗДА так добре, що було куди більше зголошень на нічліги для пластуців від гостинних українських родин в Едмонтоні, ніж дорогих і милих нам гостей — це міг з вдволеням подати до відома голова Гр. Барабаш прийнявши на своїх плечах членів Станційної Старшини у вісторок 5 липня. Вкінці правда, що до розгону про приїзд пластуців до Едмонтону з ночі 15 липня до неділі 17 липня припинилась чимало теж і преса: зокрема „Українські Вісті“, англомовний щоденник „Ди Едмонтон Джорнел“ заповідачі обох українських комерційних радіопередач з французької радіосильної СНФА: пл. Ігор Шанковський і Борис Мельник та декілька радіостанцій з СБС та СФРН включно, які повідомляли і про приїзд пластуців і про 75-річчя поселення українських піонерів та опісля подавали вістки і про оглядини пластуців Едмонтону, їхню участь в Елк Айленд парку та про самі святкування з підкресленням виступу, самоозрозуміле, прем'єра Пірсона і висвітлювали оглядини пластуців Едмону та фрагменти святкування з 75-річчя на обох телевізійних мережах.

Два незабутні дні
Перші транспорти пластуців приїхали до Едмонтону вночі з п'ятниці 15 липня на суботу 16 липня, з понад 3-годинним опізнанням. Так само наступні поїзди в суботу і вночі з суботи на неділю спізнилися на 1-3 години або й більше, але проте не видно було втоми ні в пластуців, ні в їх господарів, які терпеливо ждали з станційним В. Кундою, членами Станційної Старшини, пл. сенйорами та членами управи Пласт-Прияту на своїх діючих мильних гостей під проводом голови КПС пл. сен. М. Світухи з дружиною і двома малими дітьми. Відпочивши, пластуни зібрались по полудні у просторій залі УНО, звідкля о год. 3 по полудні відїхали миськими автобусами під великий будинок миської управи, як гості міста Едмонтону. Тут ждали на них вже світлякці з телевізійної станції СБС. Населення Едмонтону та Альберти і суміжних провінцій могло побачити вже пізнім вечором на телевізії струнки лави розсміяних пластуців, із співом веселих пластових пісень, під будинок миської управи, що його до речі зважено то офіційно відкрито 31 травня 1957 р., коли то посадинок був українець Василь Гавряк. Опісля відїхали далі миськими автобусами пулицями міста до зоологічного городу, в південно-західній частині, звідкля по 5-й год по полудні довелось з посліхом відїхати назад до гостинного УНО, бо індагнули чорні жмари з громошвиєю. Тут ждали на них під-

вечіром, дарований миською управою, що його підготували пл. сенйорки О. Манасирка, С. Климович та індири під машини на прапорці. Очевидно без допомоги не дав би собі ради кошовий, зокрема ст. пл. Мирона Барюка. Так, тісна співпраця членів Станційної Старшини і пластуців сенйорів з Осередку, з одного боку, і батьків пластуців з енергійними паянями: О. Бойко, М. Богоснос та Н. Чорновол з управління Пласт-Прияту з її головою Гр. Барабашем, з другого боку, допомогли Станції впоратись з покладеними на неї завданнями вповні. Найважливіше вдалось розв'язати справу приміщення всіх пластуців з різних осередків Канади і ЗДА так добре, що було куди більше зголошень на нічліги для пластуців від гостинних українських родин в Едмонтоні, ніж дорогих і милих нам гостей — це міг з вдволеням подати до відома голова Гр. Барабаш прийнявши на своїх плечах членів Станційної Старшини у вісторок 5 липня. Вкінці правда, що до розгону про приїзд пластуців до Едмонтону з ночі 15 липня до неділі 17 липня припинилась чимало теж і преса: зокрема „Українські Вісті“, англомовний щоденник „Ди Едмонтон Джорнел“ заповідачі обох українських комерційних радіопередач з французької радіосильної СНФА: пл. Ігор Шанковський і Борис Мельник та декілька радіостанцій з СБС та СФРН включно, які повідомляли і про приїзд пластуців і про 75-річчя поселення українських піонерів та опісля подавали вістки і про оглядини пластуців Едмонтону, їхню участь в Елк Айленд парку та про самі святкування з підкресленням виступу, самоозрозуміле, прем'єра Пірсона і висвітлювали оглядини пластуців Едмону та фрагменти святкування з 75-річчя на обох телевізійних мережах.

Два незабутні дні
Перші транспорти пластуців приїхали до Едмонтону вночі з п'ятниці 15 липня на суботу 16 липня, з понад 3-годинним опізнанням. Так само наступні поїзди в суботу і вночі з суботи на неділю спізнилися на 1-3 години або й більше, але проте не видно було втоми ні в пластуців, ні в їх господарів, які терпеливо ждали з станційним В. Кундою, членами Станційної Старшини, пл. сенйорами та членами управи Пласт-Прияту на своїх діючих мильних гостей під проводом голови КПС пл. сен. М. Світухи з дружиною і двома малими дітьми. Відпочивши, пластуни зібрались по полудні у просторій залі УНО, звідкля о год. 3 по полудні відїхали миськими автобусами під великий будинок миської управи, як гості міста Едмонтону. Тут ждали на них вже світлякці з телевізійної станції СБС. Населення Едмонтону та Альберти і суміжних провінцій могло побачити вже пізнім вечором на телевізії струнки лави розсміяних пластуців, із співом веселих пластових пісень, під будинок миської управи, що його до речі зважено то офіційно відкрито 31 травня 1957 р., коли то посадинок був українець Василь Гав